

DECIZIA nr.429/27.06.2016
privind solutionarea contestatiei formulata de
X,
inregistrata la D.G.R.F.P.Bucuresti sub nr.22442/12.05.2016

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 2 a fost sesizata de catre Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti cu adresa nr. X/12.05.2016, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr.22442/12.05.2016, cu privire la contestatia depusa de catre **X**, cod de identificare fiscala X, cu sediul in X X, X X, X prin imputernicit X cu sediul in X, X, X, X X, X.

Obiectul contestatiei, inregistrata la organul fiscal sub nr. X/28.04.2016 il constituie decizia de rambursare a T.V.A. pentru persoanele impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene nr. X/02.02.2016, comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de 29.03.2016, prin care s-a respins la rambursare T.V.A. in suma de X lei.

Avand in vedere dispozitiile art. 23 alin. (2) din Directiva 2008/9/CE si constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 268 alin.(1), art. 269 alin.(1) si art. 272 alin.(1) si alin.(4) din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **X**.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin decizia de rambursare a T.V.A. pentru persoanele impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene nr. X/02.02.2016, organele de specialitate din cadrul Administratiei Fiscale pentru Contribuabili Nerezidenti au respins la rambursare T.V.A. in suma de X lei solicitata la rambursare in temeiul Directivei a 9-a de catre X din Franta prin cererea cu nr. de referinta X, inregistrata sub nr. X/27.08.2015.

II. Prin adresa inregistrata la Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti sub nr.X/28.04.2016, societatea nerezidenta **X** contesta Decizia de rambursare a T.V.A. pentru persoanele impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene nr. X/02.02.2016 prin care a fost respinsa la rambursare T.V.A. in cuantum de X lei, invocand in sustinere urmatoarele:

- cererea de rambursare se refera la taxa achitata facturata de catre X, contestatara avand calitatea de persoana impozabila nestabilita in Romania, stabilita in alt stat membru al Uniunii Europene si nu este obligata sa se inregistreze in scopuri de T.V.A. in Romania;

- organele fiscale au respins restituirea deoarece factura atasata la cererea de rambursare nu continea valoarea T.V.A. exprimata in lei, fapt pentru care nu sunt respectate prevederile legale, cu toate ca la nici un moment ulterior depunerii cererii de rambursare autoritatea romana nu a transmis nicio cerere de informatii suplimentare;

- precizeaza ca la momentul depunerii cererii de rambursare nu se afla in posesia variantei corecte a facturii emise de catre furnizorul roman, ulterior furnizorul transmitand si varianta corecta din punct de vedere fiscal a facturii;

- contestatoarea sustine ca inainte sa emita decizia negativa de rambursare, organul fiscal trebuia sa solicite transmiterea facturilor cu T.V.A. in lei, motivul emiterii deciziei negative de rambursare fiind indeplinirea unei conditii formale. Societatea nerezidenta considera ca indeplinirea unei conditii formale, respectiv mentionarea T.V.A. in lei, nu constituie un temei suficient pentru respingerea la rambursare in conditiile in care factura emisa dovedeste realitatea tranzactiilor;

- societatea nerezidenta considera ca indeplineste conditiile stabilite prin pct. 49 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, avand astfel dreptul la rambursarea taxei.

Societatea X invoca si incidenta jurisprudentei CJUE referitoare la dreptul contribuabililor la deducerea T.V.A., principiul neutralitatii T.V.A. si principiul proportionalitatii, care impun ca deducerea T.V.A. aferenta achizitiilor destinate realizarii operatiunilor taxabile sa fie acordata si sa nu aduca restrangeri drepturilor individuale sau sa impuna obligatii pe considerente pur formale, daca cerintele de fond sunt indeplinite, chiar daca anumite cerinte de forma au fost omise (cauzele C-286/94, C368/09 si C-25/07). Mai mult, considera ca prevederile art.159 din Codul fiscal si a pct. 81[^]2 alin.(2) si alin.(7) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal referitoare la dreptul persoanelor inregistrate in scopuri de T.V.A. in Romania sa corecteze informatiile inscrise in facturi, iar in baza acestora cumparatorul sa beneficieze de deducerea taxei, reprezinta o incalcare a principiului nediscriminarii, intrucat prevederile mai sus mentionate nu se aplica persoanele care nu sunt inregistrate si nu au obligatii inregistrarii in scopuri de T.V.A. in Romania.

In probatiune societatea prezinta decizia de rambursare a T.V.A. nr.X/02.02.2016 impreuna cu confirmarea de primire a acesteia in data de 29.03.2016, factura emisa de furnizorul X cu T.V.A in lei si factura care a fost atasata initial la cererea de rambursare si imputernicirea data de X pentru X.

In concluzie, societatea nerezidenta solicita anulara deciziei de rambursare a T.V.A. pentru persoanele impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene nr.X/02.02.2016, emisa de Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti, in ceea ce priveste suma de X lei, reprezentand T.V.A. respinsa la rambursare.

III. Fata de constatările organelor fiscale, susținerile persoanei impozabile nerezidente contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele :

Cauza supusa solutionarii este daca o persoana impozabila nerezidenta, care nu este inregistrata in scopuri de T.V.A. in Romania, poate beneficia de rambursarea T.V.A. aferenta achizitiilor in Romania in conditiile in care din analiza documentelor depuse in sustinerea cauzei rezulta ca nu sunt indeplinite conditiile legale de rambursare.

In fapt, prin decizia de rambursare a T.V.A. pentru persoanele impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene nr. X/02.02.2016, organele fiscale au respins la rambursare T.V.A. in suma de X lei solicitata de societatea X prin cererea nr.X/27.08.2015 intrucat factura inregistrata la pozitia 1 din lista operatiunilor anexata

cererii de rambursare nu are quantumul taxei pe valoarea adaugata exprimata in lei, fapt pentru care nu sunt respectate prevederile legale.

La contestatia inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr.X/12.05.2016, societatea nerezidenta a anexat copia facturii cu T.V.A. in lei.

In drept, potrivit art. 147² alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare si ale pct. 49 din Normele metodologice date in aplicarea Titlului VI, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, in vigoare pe perioada pentru care se solicita rambursarea T.V.A.:

Codul fiscal:

"Art. 147². - (1) In conditiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă nestabilă în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii, efectuate în România;[...]"

Norme metodologice:

"49.*) (1) În baza art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar stabilită în alt stat membru poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(2) Nu se rambursează:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

[...]

(13) Solicitantul trebuie sa furnizeze informatiile din cererea de rambursare si eventualele informatii suplimentare solicitate de organul fiscal competent din Romania in limba romana.

[...]

(34) Prevederile alin. (1) - (33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată

în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 44 din 20 februarie 2008, și ale Directivei 2010/66/UE a Consiliului din 14 octombrie 2010 de modificare a Directivei Consiliului 2008/9/CE de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 275 din 20 octombrie 2010.”

Totodata, potrivit prevederilor pct. 49 alin.(4) din Hotararea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, in forma in vigoare la data depunerii cererii de rambursare:

“(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145¹ și 146 din Codul fiscal.”

Astfel, potrivit acestor prevederi legale, dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat in temeiul prevederilor art. 145 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

„(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

[...]

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

si al prevederilor art.146 alin.(1) lit.a) si lit.b) din acelasi act normativ, care precizeaza:

„(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate ori serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155, precum și dovada plății în cazul achizițiilor efectuate de către persoanele impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii de la persoane impozabile în perioada în care aplică sistemul TVA la încasare;

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 150 alin. (2) - (6), să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155 sau documentele prevăzute la art. 155¹ alin. (1);”

precum si ale **“Art.155 - (19) Factura cuprinde în mod obligatoriu urmatoarele informatii:**

i) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor ori, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț, în cazul în care acestea nu sunt incluse în prețul unitar;

j) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;

[...]

r) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi ori documente pentru aceeași operațiune.”

Cu privire la modalitatea de corectare a informațiilor înscrise în facturi, sunt aplicabile dispozițiile art. 159 alin. 1 și 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care stipulează:

Codul fiscal:

„(1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data documentului corectat.

(2) În situațiile prevăzute la art. 138 furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi sau alte documente, cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 138 lit. d).”

Norme metodologice:

„81². (1) În sensul prevederilor art. 159 alin. (1) din Codul fiscal, documentul care ține loc de factură este documentul emis pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în conformitate cu obligațiile impuse de un acord ori tratat la care România este parte, care conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal.

(2) În situația în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare și ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 143, 144 sau 144¹ din Codul fiscal, aceasta poate corecta facturile emise, potrivit art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, aplicând regimul de scutire corespunzător operațiunilor realizate.

(3) Organele de inspecție fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. (19) din Codul fiscal sau/și acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfășurării inspecției fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu art. 159 din Codul fiscal.

Furnizorul/Prestatorul are dreptul să aplice prevederile art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal pentru a corecta anumite informații din factură care sunt obligatorii potrivit art. 155 alin. (19) din Codul fiscal, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare și/sau taxa aferentă operațiunilor ori nu modifică regimul fiscal al operațiunii facturate inițial, chiar dacă a fost supus unei inspecții fiscale. Această factură va fi atașată facturii inițiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecția, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.”

Astfel, se reține ca, firmele straine care solicita rambursarea T.V.A. în temeiul Directivei a 9-a **trebuie să îndeplinească, în primul rând, condițiile cumulative, specifice**

si peremptorii acestui tip special de rambursare, asa cum rezulta din pct. 49 din Normele metodologice care transpun fidel Directiva comunitara in materie, cu atat mai mult cu cat procedura in materie se bazeaza in special pe controlul documentar al cererilor, iar statele membre au, in mod inerent, posibilitati mai reduse in ceea ce priveste verificarea temeiniciei cererilor de rambursare in raport cu cererile propriilor contribuabili.

Dreptul societatilor stabilite in alte state membre al Uniunii Europene la restituirea taxei pe valoarea adaugata este stabilit prin Directiva a 9-a (Directiva 2008/9/CE) si poate fi valorificat numai prin respectarea legislatiei nationale a fiecarui stat membru intrucat, in materia dreptului comunitar, prevederile directivelor nu se aplica direct, ci prin adoptarea unor acte de transpunere in legislatia fiecarui stat membru.

In cazul Romaniei, Directiva a 9-a este transpusa prin art. 147² alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare, respectiv pct. 49 din Normele metodologice date in aplicarea Titlului VI, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificarile si completarile ulterioare si O.P.A.N.A.F. nr. 4/2010 pentru aprobarea Procedurii de solutionare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adaugata formulate de catre persoanele impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene.

Prin urmare, pentru a beneficia de dreptul de restituire a taxei pe valoare adaugata aferenta achizitiilor efectuate din Romania, **persoana nerezidenta este obligata sa respecte prevederile legislatiei romane care transpune directiva comunitara, inclusiv cele referitoare la solicitarea rambursarii taxei pe valoare adaugata in baza unor documente justificative (facturi) care sa contina toate informatiile prevazute de legislatia romaneasca in materie.**

De altfel, chiar in jurisprudenta comunitara in materie se subliniaza ca normele instituite nu trebuie sa conduca la un tratament diferit al persoanelor platitoare de impozit in functie de statele membre pe teritoriul carora aceste persoane sunt stabilite, ceea ce implica faptul ca si **persoanele impozabile nerezidente trebuie sa indeplineasca acelasi conditii de forma si de fond cu persoanele impozabile romane pentru a beneficia de deducerea si rambursarea taxei pe valoarea adaugata.**

In acelasi sens sunt si prevederile art. 5 paragraf 2 din Directiva a 9-a, care stipuleaza ca "in intelesul prezentei directive, **dreptul la o rambursare a taxei aferente intrarilor** este determinat in temeiul Directivei 2006/112/CE, **astfel cum se aplica in statul membru de rambursare**". Or, aceste prevederi nu vin decat sa sublinieze faptul ca restituirea/rambursarea TVA pentru aceste persoane se realizeaza numai cu respectarea anumitor conditii de forma si procedurale, cum ar fi: depunerea cererii intr-un anumit termen de decadere, suma minima ce poate fi solicitata si perioada la care se refera, **anexarea facturilor corect intocmite.**

Totodata, se retine ca **inscrierea in lei a taxei colectate prin facturile emise de furnizori/prestatori este o obligatie expres stipulata in legislatia fiscala in materie, menita sa asigure colectarea corecta a taxei la bugetul statului** in care are loc livrarea bunurilor si prestarea serviciilor, prevederile art. 155 alin. (19) lit. j) din Codul fiscal fiind in concordanta deplina cu dispozitiile art. 230 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adaugata, care prevad ca "sumele indicate in factura se pot exprima in orice moneda, **cu conditia ca valoarea T.V.A. de plata sa fie exprimata in moneda nationala a statului membru in care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii**".

Prin urmare, **numai taxa exprimata in lei si inscrisa in facturi poate fi solicitata la rambursare** de persoanele impozabile stabilite in alt stat membru UE, intrucat numai in aceasta situatie **exista certitudinea cu privire la quantumul taxei colectate la bugetul statului** de catre furnizorii/prestatorii romani si, pe cale de consecinta, a quantumului sumei susceptibile a fi restituita pentru beneficiarii comunitari.

Referitor la corectarea informatiilor inscrise in factura emisa initial de catre societatea din Romania, aceasta trebuia efectuata in conformitate cu prevederile art.159 alin.(1) lit.b) din Codul fiscal, în cazul de fata documentul fiind transmis beneficiarului, astfel:

- fie prin emiterea unui nou document care trebuie sa cuprinda, pe de o parte, informatiile din documentul initial, numarul si data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de alta parte, informatiile si valorile corecte;

- fie prin emiterea unui nou document care trebuie sa contina informatiile si valorile corecte si concomitent a unui document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numarul si data documentului corectat.

In speta, prin cererea nr. X/27.08.2015 societatea X a solicitat autoritatilor fiscale romane rambursarea T.V.A. aferenta anului 2014, perioadei 01.01.2014-31.12.2014, prin care a solicitat suma de X lei provenind din factura nr. X/20.11.2014 emisa de S.C. X, avand valoarea T.V.A exprimata in valuta.

Organul fiscal a respins la rambursare T.V.A. in suma de X lei, motivand ca documentul inregistrat la pozitia 1 din lista operatiunilor anexata cererii de rambursare nu are valoarea taxei pe valoare adaugata exprimata in lei, fapt pentru care nu sunt respectate prevederile legale.

In sustinerea contestatiei societatea nerezidenta anexeaza factura „corecta din punct de vedere fiscal”, respectiv nr. X/20.11.2014 emisa de S.C. X, avand inscrisa valoarea T.V.A. in lei cat si echivalentul in valuta, fara ca aceste facturi sa contina vreo mentiune cu privire la factura initiala, supusa corectiei, valoarea totala a T.V.A. in lei fiind inscrisa prin adaugarea la facturile initiale (a fost adaugata coloana “Amount RON” la factura initiala).

Astfel, se retine ca **factura noua emisa de acest furnizor nu respecta dispozitiile exprese ale art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal referitoare la corectia facturilor**, respectiv:

- pentru prima teza din textul de lege, **factura nu contine numarul si data facturii initiale supuse corectiei**, valorile initiale cu semnul minus si valorile corecte repuse corespunzator, inclusiv in ceea ce priveste quantumul TVA exprimat in lei;

- pentru a doua teza din textul de lege, **noua factura** continand informatiile si valorile corecte **nu este insotita de factura emisa cu semnul minus, cu mentionarea numarului si datei facturii initiale corectate.**

Astfel, contestatară, in calitate de beneficiar - persoana impozabila interesata in rambursarea ulterioara a taxei cuprinsa in factura in cauza, **avea obligatia sa se asigure in momentul primirii facturilor ca acestea contin toate informatiile obligatorii stabilite prin legea romana ori, in situatia in care factura continea informatii incomplete sau eronate, sa prezinte o factura corectata in conformitate cu legislatia fiscala in vigoare in Romania**, intrucat dispozitiile legale incidente conditioneaza posibilitatea deducerii si rambursarii TVA nu doar de detinerea facturilor originale, ci, mai mult, de detinerea acelor facturi care cuprind informatiile prestabilite de lege ca fiind obligatorii.

Or, in virtutea principiului de drept *nemo auditur propriam turpitudinem allegans*, contestatoarea nu poate sa opuna organelor fiscale romane propria lipsa de diligenta in respectarea prevederilor legale romanesti si comunitare in materie de facturare a TVA.

Totodata, legislatia fiscala din Romania referitoare la corectia facturilor contine dispozitii extrem de clare cu privire la modalitatea de corectie a facturilor emise initial cu date eronate sau incomplete, iar contestatara avea posibilitatea sa solicite furnizorului roman corectia facturii initiale cu respectarea intocmai a dispozitiilor art. 159 din Codul fiscal si pct. 81² din Normele metodologice date in aplicarea acestui articol. Mai mult, sustinerea contestatarei referitoare la faptul ca nu avea posibilitatea sa corecteze factura, intrucat prevederile art.159 din Codul fiscal si pct. 81² din Normele metodologice date in aplicarea acestui articol nu i se aplica fiind o persoana neinregistrata in scopuri de T.V.A in Romania, este neintemeiata avand in vedere ca corectarea facturilor se face de catre emitent/furnizor, iar societatea nerezidenta contestatoare are calitatea de cumparator/beneficiar.

Astfel, dispozitiile legale invocate nu prevad posibilitatea reemiterii facturii emisa initial eronat sau cu date obligatorii incomplete, asa cum a procedat in fapt furnizorul roman, ci emiterea unei alte facturi ("nou document" prevede legea) care sa contina referiri la factura initiala eronata/incompleta, sa corecteze informatiile initiale si sa cuprinda finalmente toate datele si informatiile complete si corecte. In aceste conditii, contestatara nu isi poate justifica dreptul de rambursare in fata autoritatilor fiscale romane pe baza de documente necompletate ori necorectate conform prevederilor in materie.

In consecinta, faptul ca, in sustinerea contestatiei, societatea nerezidenta precizeaza ca a prezentat "varianta corecta din punct de vedere fiscal a facturii", **dar care nu reprezinta corectie a facturii emisa initial** cu informatii obligatorii lipsa **in intelesul dispozitiilor exprese ale art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal**, nu poate fi retinut in solutionarea favorabila a cauzei, intrucat noua factura nu indeplineste cerintele prescrise de legea fiscala pentru a fi considerata drept document justificativ valabil in ceea ce priveste dreptul societatii nerezidente de a beneficia de rambursarea din bugetului statului roman, prin intermediul mecanismului special instituit de Directiva a 9-a si de art. 147² alin. (1) din Codul fiscal care transpune aceasta directiva, a sumei de X lei reprezentand T.V.A. solicitata in baza unei facturi care nu contine informatiile obligatorii prevazute de lege si care nu a fost inlocuita de o factura corectata cu respectarea dispozitiilor prevazute de lege.

In subsidiar, se retine si faptul ca societatea nerezidenta nu a adus in sustinerea cauzei nicio explicatie privind datele inscrise in factura, niciun document care a stat la baza intocmirii facturii sau alte documente din care sa rezulte incadrarea corecta a operatiunilor pentru care se solicita T.V.A. la rambursare.

Fata de cele mai sus prezentate, urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata contestatia formulata de societatea X impotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adaugata pentru persoanele impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene nr. X/02.02.2016 emisa de D.G.R.F.P.B. – Administratia Fiscala pentru Contribuabili Nerezidenti, prin care s-a respins la rambursare T.V.A. in suma de X lei.

Pentru considerentele aratate si in temeiul art.146 alin.(1) lit.a) si lit.b), art. 147², art. 155 si art. 159 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pct. 49 si pct. 81² din Normele metodologice de aplicare aprobate prin HG nr. 44/2004, art.268 alin.(1), art.269 alin.(2) si art.279 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei societatii nerezidente **X** formulata impotriva deciziei de rambursare a T.V.A. pentru persoanele impozabile nestabilite in Romania, stabilite in alt stat membru al Uniunii Europene nr.X/02.02.2016, pentru T.V.A. respinsa la rambursare in suma de X lei.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.